

Hr. Henrik Dam Kristensen spørger om landbrugspolitikken og konkret om Kommissionens udspil i forhold til de østeuropæiske ansøgerlande. Der er jo ikke nogen tvivl om, at Kommissionens udspil er et udgangspunkt for forhandlingerne, det ligger i sagens natur, men det, der skal ske under dansk formandskab, er jo, at vi skal forsøge at finde kompromiset, som sikrer, at dels de nuværende medlemslande, dels ansøgerlandene kan være tilfredse med resultatet.

Det er klart, at der er et udgangspunkt for en forhandling, men det er ikke nødvendigvis det sidste ord, der er sagt i den sag. Der er jo to parter, og som man har kunnet høre mange steder, er ansøgerlandene ikke så begejstrede for, at de har fået nogle ordninger, der er langt ringere end EU's, og i øvrigt i meget, meget lang tid. Så det er et spørgsmål, der ligger til sidst.

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Der skal ikke være tvivl om, at vi har en fantastisk stærk fælles interesse i, at udvidelsen i København bliver en realitet for Danmark, men først og fremmest for et helt Europa. Det er derfor meget afgørende, at vi også har orden i eget hus og er så velforberedte som overhovedet muligt. Jeg har derfor et par spørgsmål til fru Charlotte Antonsen.

Det første gælder netop udvidelsen. Finder fru Charlotte Antonsen ikke, det er bekymrende, at vi, når vi netop står foran folkeafstemninger i hvert enkelt ansøgerland, der kan underskrive aftaler, samtidig signalerer til landene, at vi skærer ned i Øststøtten til dem?

Jeg synes, det er bekymrende, for det er jo også en erfaring fra den tyske genforening, at det tager tid. Ét er at få underskrevet aftalen, noget andet er at få udvidelsen til at fungere. Hvis vi skal undgå stor, stor skuffelse i befolkningerne i Østeuropa, er det fantastisk vigtigt, at vi holder tæt kontakt til dem, at vi har tæt samarbejde med regeringerne i Østeuropa, og at vi hjælper dem videre i udviklingen.

Derfor er mit første spørgsmål: Er det egentlig ikke i modsat retning, en nedskæring af Øststøtten til disse lande trækker, når vi ser på den danske regerings praktiske politik?

Kl. 12.40

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Allerede i sidste folketingssamling under den tidligere regering havde vi en diskussion, bl.a. i

Folketingets Europaudvalg, omkring spørgsmålet om arbejdskraftens frie bevægelighed. Det var jo sådan, at man, da man tidligere udvidede med tre sydeuropæiske lande, havde en overgangsperiode for, hvornår arbejdskraftens fri bevægelighed og reglerne omkring den trådte i kraft, bl.a. for Danmarks vedkommende.

Den tidligere regering bekendtgjorde pludselig over for Folketinget, at man i den nuværende situation med et helt andet antal ansøgerlande, der har helt andre indbyggertal, og i en situation, hvor skellet mellem ansøgerlandenes indkomstgrundlag og f.eks. Danmarks er meget, meget større i forhold til den tidligere ansøgningsrunde, alligevel ikke ville operere med nogen overgangsperiode.

Mit spørgsmål til fru Charlotte Antonsen er, om den nuværende konstellation, altså den nye regering, der er kommet til, har givet anledning til, at man har vendt denne her bølge en gang til og har taget en drøftelse af, om ikke man burde ændre signaler på det område og alligevel operere med en overgangsperiode, ligesom bl.a. Tyskland og Østrig regner med at gøre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at der reelt ligger et oplæg fra Venstres ordfører til en dybt usolidarisk europapolitik.

Der lå jo i det, selv om man ikke siger det så direkte fra ministrenes side, at der ikke skal pilles ved landbrugsstøtten til de nuværende lande, og at den bare får lov til at køre videre. De nuværende lande beholder penge-kassen for sig selv. De såkaldte tilbud til ansøgerlandene, man har givet i landbrugsforhandlingerne, modtages med rette med dyb skuffelse i disse lande.

Jeg vil godt høre, om det virkelig kan være rigtigt, at den danske regering under formandskabet har tænkt sig at acceptere, at der ikke skal rejses noget spørgsmål om hele det enorme beløb, der år efter år pumpes ud i protektionistisk landbrugsstøtte til de eksisterende 15 medlemslande.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Nyrup: Vi er altså ikke i øjeblikket i færd med at reducere støtten til Østeuropa. Det, hele sagen i dag drejer sig om, i hvert fald under denne forespørgsel, er at lukke de østeuropæiske lande ind. Den bedste støtte, man kan give de østeuropæiske lande, er, at de kommer ind i